

som det er blevet påpeget før, sige, at jeg ikke kan støtte en beslutning om et råd, der skal tage beslutning af økonomisk karakter hen over hovedet på lokale politikere. Men Det Konservative Folkeparti er enig i, at der skal gøres en indsats for de svageste, og vi glæder os derfor til at se rådet for socialt udsatte komme i gang og i arbejde.

Vi kan ikke støtte SF's forslag.

Margrethe Vestager (RV):

Vi har tidligere drøftet et lignende forslag fra SF's side. På daværende tidspunkt havde jeg den store fornøjelse at sige, at jeg syntes, SF's forslag ikke var vidtgående nok. Det hænger sammen med, at blikket for forebyggelse og den langsigtede dybtgående beskæftigelse med, hvordan man bryder den negative sociale arv, efter vores mening ikke tilstrækkelig tydeligt kommer frem.

At den er helt usynlig i Venstres og De Konservatives ordførertaler, kan man sådan efterhånden begynde at tage for givet, men i forhold til SF's forslag har vi dog den forventning, at man netop vil være opmærksom på, at den store enighed, der er om at gøre noget for de allerallersvageste, i sagens natur også må føre til en forstærket indsats i forhold til at forebygge, at folk kommer i den ekstremt marginaliserede position, hvor det faktisk er ganske vanskeligt at hjælpe dem tilbage til et liv efter deres egne definitioner.

Af samme grund er vi skeptiske over for forslaget her, men synes dog, at vi, sidste gang vi diskuterede noget lignende, fandt en form, som gjorde, at vi faktisk alle sammen ville kunne være her, f.eks. er vi helt enige med ministeren i, at der er behov for viden.

Af samme grund interesserer det os også, hvordan ministeren vil forholde sig til det arbejde, som blev gjort på Socialforskningsinstituttet i forhold til at etablere en nordisk fællesfunktion, som kunne give almen viden om, hvordan de forskellige socialpolitiske tiltag faktisk fungerer, og som måske kunne give denne her kreds så meget ro i maven, at vi faktisk gav os tid til at vente på at se, om det fungerede, i stedet for hele tiden at ændre, fordi vi netop mangler viden.

Af samme grund synes vi jo også, at rådet her er for snævert, og jeg er helt enig i de principielle bemærkninger, der er givet af andre ordførere om spørgsmål mellem demokratisk valgte bevillende myndigheder og et råd af den her type

med selvstændig bevilling og en øjensynlig, men efter forslaget lidt uklar kompetence til at gå ind på forskellige udvalgte områder.

Vi anerkender fuldt ud intentionen og vil også meget gerne arbejde videre med intentionen og håber stadig, at det i fællesskab vil kunne lykkes at få lavet et socialt råd, som vil nyde legitimitet og anerkendelse blandt alle Folketingets partier, fordi der har været en grundig og saglig diskussion ikke kun af synlige her og nu-problemer, men også af hele den store forebyggende indsats, som må være et fælles ansvar.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er enig med forslagsstillerne i, at der er behov for at styrke indsatsen over for de mennesker, der har sværest ved at få tålelige livsbetingelser.

Efter at vi har haft et par årtier, hvor vi har nedlagt en lang række store institutioner, er der nu behov for at tænke igennem, om der er brug for at oprette institutioner igen. Det har været rigtigt og godt at få nedlagt de tidligere totalinstitutioner, der var for psykisk syge og psykisk og fysisk udviklingshæmmede. Hvis nogen har set de store institutioner, der var før, så er man ikke meget i tvivl om, at det var et stort fremskridt, at vi fik afskaffet dem.

Det har også været rigtigt at tænke i anderledes rummelige permanente boformer i stedet for forsorgshjem og herberger. Men en af konklusionerne på den udvikling, der har været, må være, at der i processen er blevet tabt nogle. Der er nogle, der ikke hører til nogen af de steder, vi så har fået oprettet, og de har en tilværelse, der bærer præg af omsorgssvigt. Derfor bør der i en dialog med de grupper tænkes nyt, så også de, der har det sværest i dagligdagen, får den nødvendige hjælp under værdige former.

Kl. 14.05

Vi læser forslaget sådan, at også de mange psykisk syge, der i dag er henvist til at leve stort set hele deres liv på psykiatriske sygehuse, hvorfra de egentlig er færdigbehandlede, er en af de grupper, der skal være en særlig indsats for.

Vi er enige i, at det vil være en god idé at samle den viden og den megen forskning, der bliver lavet spredt mange forskellige steder, og de erfaringer, der bliver gjort mange forskellige steder, så man kan se, hvad der er af gode og dårlige sider ved de mange forskellige måder, man har forsøgt at gøre ting på rundtomkring. Hvad virker, og hvad virker ikke?